ROMÁNIA

KOLOZS MEGYEI TÖRVÉNYSZÉK
KÖZIGAZGATÁSI ÉS ADÓÜGYI BIRÓSÁG VEGYES OSZTÁLY,
MUNKA ÉS SZOCIÁLIS BIZTOSITÁSI KONFLIKTUSOK

Akta sz.1516/117/2014
Személyes jellegű adat kezelő kód 3184

POLGÁRJOGI ITÉLET Sz.4800/2014
2014 július 11.-ei nyilvános ÜLÉS
Bírói Hatóság felépítése:
ELNÖK Monica Trofin
Ülésvezető jegyző Raluca Bianca Moldovan

Napirenden a tárgyalása a közigazgatási és adóügyi bíróság esetének, melynek tárgya a cselekedet kötelezettség megfogalmazva a felperes COMMITTEE HUMAN RIGHTS HUNGARIANS CENTRAL EUROPE EURÓPAI ALAPITVÁNY által, ellenben az alperesekkel a KOLOZSVÁRI MUN. HELYI TANÁCSÁVAL és a KOLOZSVÁRI MUN. POLGÁRMESTERÉVEL.

Megtörténik az eset összegzése az ülésvezető jegyző által, megállapítva, hogy 2014.07.03.-án a bírói hatóság iktató hivatalának a szolgáltatása révén a felperes az eset aktájához írott következtetéseket nyújtott be.

Ugyanakkor megállapítják, hogy a vita menete és a felek következtetései a lényegről felvoltak jegyezve a 2014.06.27.-ei nyilvános gyűlés végzésében, amely a jelen döntés beillesztett része, amikor a bírói hatóság, mivel szüksége volt időre tanácskozni, elhalasztotta a kihirdetést a mai, 2014.07.11.-ei dátumra.

LANGUAGE-RIGHTS.EU

A BIRÓSÁG

A **közigazgatási bíróságon keresztül fogalmazott kérésében** a felperes COMMITTEE HUMAN RIGHTS HUNGARIANS CENTRAL EUROPE EURÓPAI ALAPITVÁNY , ellenben az alperesekkel a KOLOZSVÁRI MUNICIPIUM HELYI TANÁCSÁVAL és a KOLOZSVÁRI MUNICIPIUM POLGÁRMESTERÉVEL követelte a bíróságtól, hogy rendelje el a **kötelezését az alpereseknek két nyelvű helységnévtáblák elhelyezésére a Kolozsváron, román és magyar nyelven**. Nem követeltek tárgyalási költségeket.

A kérés indoklásában, a felperes bemutatja, hogy egy nem kormányzati magyar kisebbségi jog védelmi szervezet és, ezen minőségben, kéri a helyi közigazgatási hatóságokat, hogy helyezzenek el útmutatókat az elhatárolására Kolozsvár municipiumnak a magyar kisebbség nyelvén is, valamint az elhelyezését kétnyelvű útmutatóknak magyar és román nyelven is.

Mutatja a felperes, hogy a magyar nemzetiségű lakósok száma Kolozsvár municipiumában kisebb a 20 %-nál, amit előír a 215/2001-es Törvény , de még ezen feltételekben is, a felperes pontosítja, hogy a magyar kisebbségnek joga van rendelkezni az útmutatók magyar nyelvű feliratával is, figyelembe véve a nemzeti kisebbségek védelméért Keretegyezmény előírásait, melyet 1995 február 1-én kötöttek Strasbourgban.

Az Egyezménynek megfelelően, a közigazgatási hatóságoknak kötelességűk kirakni az utcák hagyományos elnevezéseit és a más helyrajzi útmutatásokat a kisebbség nyelvén is, ha létezik egy jelenős számú lakosság és elégséges kérés.

Kolozsvár municipiuma egy hagyományosan jelentős számú magyar kisebbséghez tartozó személyek által lakott rész, 1910-ben a magyar népesség aránya 82% volt, ez lecsökkenve 16%-ig a 2011-es évben.

Létezik, ugyanakkor, elégséges kérés konkretizálódva a Kolozsvár-i municipium multikulturális látképében, ahol a magyar kisebbség jelenléte nyilvánvaló.

Másrészről, a kétnyelvű útmutatók elhelyezése már megtalálható Romániában, még azon feltételek között is, ha a kisebbség népessége nem éri el a 20 %-ot, ilyen példák Nagyenyed, Szászrégen, Szeben városai. Felírása a kisebbség nyelvén a helyiségek elnevezésének , ha a kisebbség aránya kisebb mint 20% nincs megtiltva, mivel egy olyan dolog mely a helyi hatóságok akaratának a kifejezésétől függ. A Kolozsvár-i municipiumnak,

LANGUAGE-RIGHTS.EU

ezen értelemben, jóváhagyták a Kolozsvár 99/2002 sz.-ú H.T.H.-ot, de a határozatot nem vitték véghez.

Ezen feltételekben, számon tartva azt a körülményt, hogy Kolozsvár municipiuma egy multikulturális város, hogy a magyar kisebbségnek erős megnyilvánulása van a város életében szociális és kulturális szempontból, helyen való, a felperes véleménye szerint, hogy a Kolozsvár municipumának az elhatárolási útmutatói fel legyenek tűntetve úgy román nyelven mint magyar nyelven.

Mutatja a felperes, hogy benyújtott a helyi közigazgatási hatóságokhoz egy kérést, melyben kérte a feltűntetését a nemzeti kisebbség nyelvein a municipum elnevezéseinek és a 99/2002.-es sz.-ú Kolozsvár-i H.T.H. alapján, de ezek visszautasították, mely okból kifolyólag megfogalmazódott a jelen perbehívás.

Jogilag, a kérés a 215/2011-es Törvény előírásaira, a nemzeti kisebbségek védelméért való Keret-egyezményre, Románia Alkotmányára volt alapozva.

Bizonyításban, csatolva voltak : a helyi hatóságokhoz benyújtott feltüntetési kérés iktatásának a bizonyítéka, a kapott válasz mely tartalmazza a feltüntetés visszautasítását, a 99/2002 Kolozsvár-i H.T.H.-a, közigazgatási levelezés, kommunikációs bizonyítékok, kivonat Hollandia Kereskedelmi Kamara- Kereskedelmi Iktatójából.

Az alperesek nem fogalmaztak meg válasziratot az esetben és nem is jelentek meg a bíróság előtt védekezések megfogalmazására a felperes által benyújtott közigazgatási keresettel szemben.

Az alapról szóló vita bezárása után, leraktak az aktához gyűlési jegyzeteket amelyekben felhozták az érdekeltség hiánya kivételét, az aktív eljárásjogi minőség hiányának kivételét és a passzív eljárásjogi minőség hiányának kivételét a felperes Kolozsvár-i Municipum Polgármesterének, kérve a kérés visszautasítását a kivételek alapján. Az alapon, bemutatták, hogy a magyar nemzetiségű népesség Kolozsváron 20% alatt van, valamint, hogy ez az arány felmegy 15,7%-ig és a kétnyelvű útmutatók elhelyezése a 215/2001-es Törvényen keresztül nem igazolt, így a kérést vissza kell utasítani ezen szempontból is.

LANGUAGE-RIGHTS.EU

Megvizsgálva az alkotott kérést az adminisztrált bizonyítékok alapján, a bíróság megjegyzi, hogy ez allátámasztótt, a következő megfontolásoknak köszönhetően:

1. <u>Eljárásjogi megfontolások az alperesek által a ülési jegyzetekben felhozott kifogásokra nézve.</u>

A bíróság megjegyzi, az Ú.P.E.T. 248 szak. előírásainak megfelelően, hogy elsődleges a kinyilvánítás az eljárásjogi kivételekről vagy alap kivételekről melyek hasztalanná teszik, egészen vagy részben, a bizonyítékok kezelését vagy az eset alapjának kivizsgálását.

Az esetben az alperesek által felhozott kivételekre nézően, az érdekeltség hiányának a kivétele, az aktív eljárásjogi minőség hiányának kivételét és a passzív eljárásjogi minőség hiányának kivételét a felperes Kolozsvár-i Municipum Polgármesterének, megjegyzik, hogy ezek az eset alapjának a megvitatása után hozzodtak fel, ennek következtében , megjegyzik, hogy ezeket későn voltak megfogalmazva.

Az Ú.P.E.T 208. szak.-ának előírásainak megfelelően, a válaszirat kötelező és a válaszirat nem benyújt ássa magával vonja az alperes kiesését a bizonyíték ajánlásának és a kivételek felhozásának idejéből.

Az esetben, a közigazgatási bíróságnak a felperes által megfogalmazott keresete közölve volt az alperesekkel és ezek nem fogalmaztak válasziratot a legális időn belül, kiestek így a bizonyíték ajánlása vagy a kivételek felhozatala jogából, mások mint amelyek köz rend jellegűek.

Ugyanabban az időben, az Ú.P.E.T. 394. szak.-ának 3. bekezdésének előírásai alapján , a vita bezárása után, a felek nem nyújthatnak be semmilyen okiratot az eset aktájához, azon büntetéssel, hogy nem veszik azt figyelembe.

Ezen értelemben, az eljárásjogi előírásoknak megfelelően, a bíróság nem fogja számon tartani az alperesek által az alap megvitatásának bezárása után benyújtott gyűlési jegyzeteket és a felhozott szempontokat.

2. <u>A közigazgatási bírósági kereslet gyakorlásának feltételeire nézően :</u>

LANGUAGE-RIGHTS.EU

Az Ú.P.E.T. 30. szak. előírásainak megfelelően,

bárki kinek van egy elvárása egy másik személlyel szemben, vagy az igazságszolgáltatáson keresztül követi a megoldását egy jogi helyzetnek, jogában áll kérést benyújtani az illetékes bíróságnak,

valamint az Ú.P.E.T. 32. szak. előírásainak megfelelően,

bármilyen kérést meglehet fogalmazni és fenntartani csakis akkor ha a feladójának van eljárásjogi képessége, eljárásjogi minőssége, egy elvárást fogalmazz meg és érdekeltséget bizonyít.

A bíróság megvizsgálta a megfogalmazott keresetet az említett legális szövegek előírásai által kért feltételek tiszteletben tartása szempontjából és megjegyezte, hogy a felperes egy nem kormányzati szervezet melynek célja a magyar kisebbség jogainak a védelme, bejegyezve Hollandiába, megfélően a kivonatának a Hollandiai Kereskedelmi Kamara-Kereskedelmi Iktatójának, ennek következtében,van eljárásjogi képessége és minősége is mely szükséges az igazságszolgáltatásban való kereslet támogatása szempontjából. A keresletnek jól meghatározott tárgya van, a felperes kéri az alperesek kötelezését, hogy állást foglaljanak és végezzék el az igazgatási feladatokat és egy érdek, amely a tagjai jogainak a tiszteletben tartásának elérése,valamint a kisebbségek jogainak tiszteletben tartása.

Az 544/2004-es sz. Törvény, a közigazgatást szabályozó Törvény, szemszögéből is a bíróság megjegyzi, hogy a felperes igazol egy *aktív eljárásjogi képességet és minősséget.*

A felperes az 554/2004-es Törvény 2.szak.-a alapján egy érdekel szociális szervezet, ez megvan határozva a 2 szak. „s” betűje alapján :

LANGUAGE-RIGHTS.EU

(s) érdekelt szociális szervezetek- nem kormányzati felé pitések, szakszervezetek, alapítványok és más hasonlok, melyeknek a tevékenységi célja a különböző kategóriájú polgárok jogainak a védelme, vagy, esettől függően, a közigazgatási szolgáltatások jó működése,

A felperes egy sértett személy az 554/2004-es Törvény 1 szak. és 2. szak. „a" betűje értelmében,

a.) sértett személy-bármely személy ki tulajdonossá egy jognak vagy egy törvényes érdeknek, megsértve egy köz hatóság által egy közigazgatási irat révén vagy a kérés nem megoldása törvényes időben révén, a jelen törvény értelmében, hasonlítva vannak a sértett személyhez a fizikai személyek csoportja is, melynek nincs jogi személyisége, tulajdonossá egyes szubjektív jogoknak vagy törvényes magán érdeknek, valamint a szociális szervezetek melyek felhozzák a sértést egy megtámadott közigazgatási irat révén vagy egy törvényes köz érdeket, vagy egyes meghatározott fizikai személyek jogait és törvényes érdekeit,

Megfelelően az 554/2004-es Törvény 1 szak. előírásainak alapján,

(1)Bármely személy, aki úgy ítéli meg, hogy jogait vagy jogos érdekeit valamely hatóság közigazgatási aktus vagy valamely kérelemnek a törvény által előírt határidőn belüli kezelésének elmulasztása által megsértette, az illetékes közigazgatási bírósághoz fordulhat az aktus hatályon kívül helyezése, a hivatkozott jog vagy jogos érdek elismerése és az elszenvedett kár megtérítése céljából. A jogos érdek lehet akár magán, akár köz érdek.

Megfelelően az 554/2004-es Törvény 8.szak. –ának:

(1)Az a sértett személy(...),keresetet nyújthat be az illetékes közigazgatási bírósághoz az aktus részleges vagy teljes hatályon kívül helyezését, az elszenvedett kár megtérítése, illetve adott esetben a nem vagyoni kár megtérítése iránti. Bármely olyan személy is a közigazgatási bírósághoz fordulhat, aki úgy ítéli meg(...), hogy valamely, a

LANGUAGE-RIGHTS.EU

törvény által elismert jogát azzal sértették meg, hogy kérelmét késedelmesen kezelték, illetve kérelmének kezelését igazolatlanul megtagadták .

A kérés tárgya körülíródik az 554/2004-es Törvény 2.szak.-nak,

i.) betű. kérelem igazolatlanul való megtagadása- pontos kifejezése, hatalommal való visszaéléssel, egy személy kérésnek a nem megoldásáról való akaratnak, asszimililálva van a kérelem igazolatlanul való megtagadásával és a nem hatályba tevésével egy közigazgatási iratnak melyet egy kérés kedvező megoldása ként adtak ki vagy, esettől függően, az előzetes feljelentésnek,

valamint a fel idézett 8.szak. előírásainak.

A felperes felhozott úgy egy *magán érdeket*, illetve a tagjai jogainak a védelmét, mint egy *köz érdeket* is, illetve a magyar nemzetiségű román állampolgárok jogainak a tiszteletben tartását, megtestesítve a feltételeit az 554/2004-es Törvény 2. szak. „p” és „r” betűinek

p.) törvényes magán érdek- a lehetősége elvárni egy bizonyos viselkedést, a megvalósítása érdekében egy jövőbeli és előrelátható, elképzelt szubjektív jognak ,

r.) törvényes köz érdek- érdek amely célba veszi a jog rendet és az alkotmányos demokráciát, biztosítása az alap jogainak, szabadságainak és kötelezettségeinek a polgároknak, a közösség igényeinek a kielégítése, a köz hatóságok illetékességének megvalósítása,

valamint a 8.szak. (1^1) bekezdésének a feltételeinek, melyek alapján

(1^1) A magán jogi fizikai és jogi személyek keresleti fejeket tudnak megfogalmazni melyen keresztül felhozz hatják a védelmét egy törvényes köz érdeknek csak másodlagosan, abban a mértékben amelyben a törvényes köz érdek megsértése logikusan következik a megsértéséből a magán szubjektív jognak vagy törvényes érdeknek.

LANGUAGE-RIGHTS.EU

Passzív eljárásjogi minősége van az alpereseknek, ezek kötelesek elvégezni a felperes által kért igazgatási műveleteket.

A 215/2001-es Törvény 36. szak. 1. bekezdésének értelmében,

(1) A helyi tanácsnak *van kezdeményezése és dönt, a törvény feltételeiben, minden helyi érdekeltségű problémában,*

és a 1206/2011-es K.H. 11 szak. 2. bekezdése alapján,

(2) Az útmutató táblák elkészítése a polgármesterek figyelme alatt valósul meg, ezek kiadásait a helyi költségvetésből fedezik.

A közigazgatási hatóságok válaszával szemben, melyen keresztül visszautasították az elhelyezését az útmutatóknak a Kolozsvár municipium elhatárolásához a nemzeti kisebbségek nyelvén, melyet kiadtak 2013.11.28.-án, a biróság megállapitja, hogy a keresletet benyújtották a 6 hónap időszakban, melyet előír az 554/2004-es Törvény 11.szak. „b" betűje.

3. Megjegyzett megfontolások az alpra nézően a belső törvénykezés alapján.

A 215/2001-es Törvény 76.szak. alapján,

(2) Azokban a területi-közigazgatási egységekben, amelyekben a lakosság több mint 20 százaléka valamely nemzeti kisebbséghez tartozik, az illető személyek akár élőszóban, akár írásban anyanyelvükön is fordulhatnak a helyi közigazgatási hatóságokhoz, a szakapparátushoz és a helyi tanács alárendelt szervezeteihez, válaszra pedig román nyelven és anyanyelvükön egyaránt jogosultak.

(4) A helyi közigazgatási hatóságoknak biztosítaniuk kell a helységek és a fennhatóságuk alatt levő közintézmények nevének, valamint a közérdekű hirdetéseknek az

LANGUAGE-RIGHTS.EU

illető kisebbséghez tartozó állampolgárok anyanyelvén való feliratozását illetve kifüggesztését is, a (2) bekezdésben előírt feltételek között.

A Kolozsvár-i municipiumban a magyar kisebbség nem testesíti meg a fent említett törvényi előírásokban előirt arányt, megfelelően a 2011-es népszámlálás hivatalos eredményeinek, melyeket közzé tett a Nemzeti Statisztika Intézmény elérhetőek a hivatalos oldalon –http://www.recensamantromania.ro/rezultate-2/, a magyarok száma 49 565, vagyis 15,27 %.

Mindezekkel, a bíróság úgy véli, hogy a magyar kisebbségnek jogában áll kérni a helyi hatóságoktól a kétnyelvű feltűntetését a helyiségeknek.

Eszerint, a 215/2011-es Törvény 76.szak. rendelkezései előírják a kötelezetségét a kétnyelvű feltüntetésnek mikor a nemzeti kisebbséghez tartozó polgárok túllépik a 20%-át a lakosság számának, valamint a 1206/2001-es K.H. összpontosítja ezen feltüntetések elvégzésének módját.

Azonban a bíróság megjegyzi, hogy a fent idézett törvénykezési rendelkezések értelmezésének az eredménye, hogy amikor ez az aránya a kisebbségi polgároknak nincs elérve, a kisebbség nyelvén való feltüntetés problémája egy lehetőséghez kötött ügy, a helyi hatóságok kezében hagyva.

A 215/2001-es Törvény 36.szak. 1. bekezdése értelmében,

(1) A helyi tanács a törvény feltételei között kezdeményezést tesz és határoz valamennyi helyi érdekű kérdésben, kivéve azokat, amelyeket törvénnyel más helyi vagy központi közhatóságok illetékességébe adtak.

Következés képen, a helyi hatóság szabad feltüntetni a nemzeti kisebbség nyelvén, a helyiségek elnevezését a kisebbségek nyelvén az útmutatókra a helyiség bejáratánál és kimenetelénél, ha van egy akarat nyilvánitás ezen értelemben a hatóságtól.

A törvényi rendelkezéseknek ezen módon való értelmezésében, a bíróságnak választania kellett a törvény két értelmezési variánsa közül, azon értelemben, hogy

LANGUAGE-RIGHTS.EU

minden ami kifejezetten nincs megtiltva a törvény által az megengedett vagy azon értelemben, hogy *minden ami nincs kifejezetten előírva az tiltott.*

Ezen variánsok közül, az első variánst választották, figyelme véve , hogy a törvényhozás pillanatában nem tudják figyelembe venni kifejezett módon a hatékony viselkedések egyetemességét melyekre a törvény kötelezz, még a köz jog anyagában sem, vagy annál inkább, ezek általános módon vannak értékelve, következtés képen *minden ami kifejezetten nincs megtiltva a törvény által az megengedett ,* nem azt jelentve, hogy ezen elv használata ellentmondana a legalitás elvének.

Egy ilyen értelmezés, azon jelentésben, hogy minden ami nincs kifejezetten megtiltva a törvény által az megvan engedve, ered a helyi tanács illetékességeinek a törvénykezési módjából is, megfelelően a 215/2001-es Törvény 36.szak. 1 bekezdésének, ennek van kezdeményezési joga és illetékessége, hogy elfogadjon határozatokat minden helyi érdekeltségű problémában, azok kivételével melyeket a törvény más helyi vagy központi közigazgatási hatóság illetékességébe add.

Az értelmezési variáns kiválasztásában, a bíróság hozzáfordult a releváns bírósági praktikához, azonosítva két visszavonhatatlan döntést, különböző megoldásokkal azonban.

Így, a Kolozs Fellebbviteli Bíróság praktikájából, a bíróság megjegyzi, hogy kihirdették a 2009 november 9.-ei 2797 sz.-ú Döntést és a 1298/2011 sz.-ú Döntést, mindkettő a feltüntetést illetően a helyiség elnevezéseknek a nemzeti kisebbségek nyelvén.

A 2009 november 9.-ei 2797 sz-ú Döntésén keresztül a Kolozs Fellebbviteli Bíróságnak meghatározták, hogy azon esetekben mikor a törvény nem tesz különbséget, általános módon előírva a helyi közigazgatás feladatai között azt is, hogy elfogadhat határozatokat bármilyen helyi érdekeltségű problémában, a helyi hatóságok oldalán áll a feltüntetőse az útmutatóknak a kisebbség nyelvén, amikor a kisebbség nem testesíti meg a 20%-os küszöböt.

A törvényi előírása a biztosi tásának a feltüntetésének a kisebbség nyelvén mikor ezen polgárok elérik a 20%-ot kötelező, a helyi hatóságok kötelezve vannak, hogy alkalmazzák, nem tudnak az előírásnak ellenkező döntést elfogadni. Ellenben, a jogi szöveget „biztosi tani fogják a feltüntetését a helyiségek elnevezésének” nem lehet

LANGUAGE-RIGHTS.EU

semmilyen esetben úgy értelmezni, hogy ha az aránya egy nemzeti kisebbségnek 20% alatt van megtiltják a kétnyelvű feltüntetését a szóban forgó helyiség nevének.

Megjegyezték még az említett döntésben, hogy sok helyiségben Romániában a törvényt azon módon értelmezték amely megfelel az alapvető jogi elvnek „minden amit a törvény nem tilt meg, az megengedett", így elhelyeztek útmutatókat a helyiségek nevével két-vagy három nyelven olyan helységekben ahol a szóban forgó kisebbség nem érte el a 20 %-os küszöböt, mint például Szeben, Meggyes, Nagyenyed,Szinérváralja, Segesvár, Radót stb.

A Kolozs Fellebbviteli Bíróságnak a 1298/2011 sz.-ú Döntésén keresztül, azonban egy ellenkező megoldást mondtak ki, azon értelembe, hogy a helyi hatóságok nem tudják értékelni a lehetőségét az elhelyezésének útmutatóknak, melyeken felvan tüntetve helység elnevezése a kisebbség nyelvén amikor a kisebbség polgárainak a száma nem éri el a 20 %-ot, nem aklamazható ez esetben a „ minden ami nincs kifejezetten megtiltva a törvény által az megengedett" elv.

Rámutattak, hogy az említett döntésnek megfélően, a 215/2001-es T. 36 szak.-ába foglalt feladatok egyike sem utal a hatóság lehetőségére, hogy döntsön a felírására nézően az igazgatási területének választó tábláira a municipiumnak azon esetben amelyben az aránya a kisebbségnek amely nyelvén történik a feltüntetés 20% alatt van a népesség összességéből, ezen feladat nincs megadva a tanácsnak egy törvény által sem, a közigazgatási szervek tevékenysége egy végrehajtás szervezési tevékenység és a törvény konkrét végrehajtása, a legalitás elvének alkalmazásával.

Megjegyezték még, hogy a tevékenységük során a közigazgatási szerveknek lehetőségük van értékelni, hogy milyen intézkedést fognak tenni, mikor tegyenek egy intézkedést, milyen eszközökkel valósítsák meg.Az elismerésének a közigazgatási szervek értékelő jogának az a célja, hogy értékesítse az attribútumaikat és azon időben a törvény alkalmazása konkrét feltételekben. De, soha, a közigazgatási szervek nem fognak a törvény előírásaival ellentétesen dönteni.

Eredmény képen, figyelembe véve az egyeletlen jogi praktikát, a bitóságnak lehetősége van gyülekezni az egyik vagy a másik véleményhez, és ezen

szempontból, megjegyzi, hogy az első változat a megfelelőbb, amely közelebb áll a nemzetközi szabályozásokhoz is, ahogyan megmutatják a folytatásban.

Következtetés képen, a bíróság úgy értékeli, hogy, ha 20%-os arány alatt megvan a lehetősége a feltüntetésnek a kisebbség nyelvén az egy *lehetőség ügy és ez a helyi hatóság kezében van.*

A folytatásban, megjegyzik, hogy, elvileg, a bíróságok cenzúrázhatják a közigazgatási iratait a köz hatóságoknak csak a jogszerűség szemszögéből, nem a kedvező lehetőség szemszögéből is.

A kedvező lehetőség problémája a közigazgatási iratoknak szorosan összefügg a közigazgatási szervek értékelési jogával és a megválasztásával a helyes megoldásoknak a törvény elvégzése megszervezése és konkrét elvégzése érdekében.

Mindezek által, az értékelési lehetőség melyet kaptak a közigazgatási szervek a törvényszerűség határain belül kell megvalósodjanak, az indokolatlan megtagadás és a hatalommal való visszaélés magával vonja a közigazgatási szervek felelőségre vonását.

Így, ezen szempontból, a bíróság úgy véli, hogy megvizsgálhatja az alperesek viselkedését. melyet kifejeztek amikor visszautasitoták a kedvező megoldását a felperes kérésének, a hatalommal való visszaélés szemszögéből.

Jelen esetben, megjegyzik, hogy az alperes *Kolozsvár Helyi Tanácsa értékelte a lehetőségét a feltüntetésének a Kolozsvár municipium elnevezésnek a nemzeti kisebbségek nyelvén, illetve magyar és német nyelven*, kiadva, ezen értelemben, törvényesen ahogyan az előbb bemutatták, a 215/2001-es Törvény 36.szak.1.bekezdése alapján, *a 2002 március 7.-ei 99 sz.-ú Határozatot*, rászánva pénzösszegeket is a helyi költségvetésből az elkészítésére és felszerelésére feltüntető útmutatóknak az elnevezésével a municipiumnak az öt fő be- és kijárathoz.

A határozat véghezvitelével kinevezték a köz és magán tulajdon Igazgatóságát és a kereskedelmi Igazgatóságot.

A 2002 március 7.-ei 99.sz-ú Határozatot a jelen pillanatig nem vitték véghez.

LANGUAGE-RIGHTS.EU

Következés képpen, ezen kontextusban a felperes kérheti megalapozott módon a helyi hatóságtól a feltüntetését a helység elnevezésének román és magyar nyelven, a helyi hatóság már magára vállalva a feltüntetést a kisebbség nyelvén.

Nem történt bizonyítása ez esetben, annak, hogy a határozat hatályon kívüli lenne, valamint a körülmény mely szerint nem osztották ki az alapokat is a határozat kiadásának pillanatában nem tudja eltörülni a magyar kisebbség megnyert jogát, főleg, hogy a közigazgatási levelezésnek megfelelően, a felperes késznek nyilvánítja magát, hogy elviselje a saját költségvetéséből a feltüntetéshez szükséges alapokat.

Így, a felperes nem kér egyebet a hatóságtól mint, hogy legyen következetes a saját álláspontjával és vigye végbe azt amit szabadon határozott.

Ezen esetben, a bíróság értékeli a helyi hatóságoknak a Kolozsvár municipium elnevezésének a nemzeti kisebbségek nyelvén való feltüntetésének visszautasítását mint hatalommal való visszaélést, az 554/2004-es Törvény 2.szak. „n" betűje értelmében :

n.*) hatalommal való visszaélés- a gyakorlása az értékelési jogának a köz hatóságoknak (...) megsértve a polgárok jogait és szabadságait,*

Mindaddig amíg van egy helyi tanács határozat, mely előírja az elhelyezését elhatárolási útmutatóknak a Kolozsvár-i municipiumnak a nemzeti kisebbségek nyelvén és mindaddig amíg az alperesek nem bizonyították, hogy ez a határozat kifejezetten hatályon kívül lenne helyezve, a helyi hatóságoknak nincs értékelési joguk az elvégzésére vagy sem a határozat rendelkezéseinek, illetően a biztosítására vagy sem az elhelyezésére a kért útmutatóknak.

Plusz, még akkor is ha nem létezne a 99/2002-es Kolozsvár-i H.T.H., másodlagosan, a bíróság úgy véli, hogy az esetben a feltüntetése az útmutatóknak a nemzeti kisebbségek nyelvén feltevődik a diszkrimináció szemszögéből is.

Még akkor is ha a kedvezősség elvileg nem lehet cenzúrázva a bíróság által, nem lehet figyelmen hagyni, hogy az országban számos helység van amelyben a közigazgatási hatóságok megfelelőnek vélték az elhelyezését elhatárolási útmutatóknak a kisebbségek nyelvén, még azon esetekben is mikor ezek a lakosság 20 %-a alatt vannak- Szeben, Meggyes, Nagyenyed,Szinérváralja, Segesvár, Radnót ,Aranyosgyéres,

LANGUAGE-RIGHTS.EU

Vajdahunyad, Temesvár, úgy ahogyan megjegyezték a Kolozs Fellebbviteli Bíróságnak a 2009 november 9.-ei 2797 sz.-ú Döntésében is – valamint a közigazgatás magatartása Romániában egységes kellene,hogy legyen és előre látható, valamint a kisebbségeknek ugyanazon elvárásaik kell legyenek a köz hatóságokkal kapcsolatosan.

A diszkrimináció feltételezi a különböző bánásmódját ugyanazon egyenlő helyzetben levő személyeknek, vagy ezen kontextusba a Kolozsvár-i kisebbségek földrajzi kritériumok alapján vannak diszkriminálva , nem renelkeznek ugyanazzal a rendszerrel mint azon kisebbségek más helyiségekből ahol vannak a kisebbség nyelvén feltüntetett útmutatók, még akkor is ha ezek népessége nem éri el a lakósság
20 %-át.

A diszkriminációt már felhozza a felperes az O.D.T. előtt is,azt állitva, hogy egy nemzetiségen alapuló diszkrimináció történt a román polgárokkal kapcsolatosan, a panaszt visszautasitoták.

Jelen esetben azonban a diszkrimináció nem a román polgárokkal kapcsolatosan értékelődik, hanem a más helységekben elő kisebbségekkel kapcsolatosan, a Kolozsvár-i municipiumban elő magyar kisebbség hátrányos helyzetben van.

Következés képen, a felperes kérése a magyar nyelven való feltüntetésekre megalapozott enne ezen szempontból is.

A *<u>tényleges feltüntetési módjára</u>* nézően s helység elnevezésének a nemzeti kisebbségek nyelvén , a bíróság úgy véli, hogy azon helyzetben is ha a kisebbség
20 % alatt van alkalmazhatóak ugyancsak a 1206/2001-es K.R. előírásai a jóváhagyására az alkalmazási Szabályainak a rendelkezésinek, melyek a nemzeti kisebbséghez tartozó polgárok anyanyelvi használatára néznek a helyi közigazgatással szemben, belefoglalva a 215/2001-es Helyi közigazgatási Törvénybe, ugyanis a kisebbségek ugyanazon jogaira vonatkozik.

A 1206/2011-es K.H. rendelkezéseinek értelmében, előírják, hogy :

4. SZAK..

LANGUAGE-RIGHTS.EU

(1) Azokban a helyiségekben, ahol a valamely nemzeti kisebbséghez tartozó állampolgárok létszáma meghaladja az összlakosság 20 százalékát, biztosítani kell a helységek nevének az illető kiseggséghez tartozó polgárok anyanyelvén való feliratozást is.

10.SZAK.

(1) Egyes helységek nevének a nemzeti kisebbséghez tartozó polgárok anyanyelvén történő feliratozási módját az 1/-1/23. számú mellékletekkel tüntetik fel.

(2) Egyes helységek nevének anyanyelvű felirtózása tájékoztató jellegű és nem használhatós hivatalos levelezésben és dokumentumokban.

11.SZAK.

(1) Azon helységekben, ahol a valamely nemzeti kisebbséghez tartozó polgárok létszáma meghaladja az összlakosság 20%-át, a helységnév anyanyelven a román elnevezést tartalmazó közúti jelzőtáblán a román elnevezés alatt tüntetendő del, azonos betűtípus, betűnagyság és Szin használatával, a 2.számú melléklet szerint. A feliratozás min a helységbe vezető útnál, mind pedig a helységből kivezető útnál elhelyezett közúti jelzőtáblán eszközlendő.

(2) A közúti jelzőtáblák elkészítéséről a polgármester gondoskodik, s azok költségét a helyi költségvetésből fedezik.

A 1206/2001-es K.H. értelmezéséből kiderül, hogy a kisebbség nyelvén való feltüntetéseket *az útmutatókra teszik a helység ki- és bejáratához*. Ezek az útmutatók a kisebbség nyelvén kell legyenek feltüntetve, megfelelően a kormányzati határozat mélléklétében való megnevezésnek, valamint a *feltüntetésnek csak informáló jellege van,* nem lehet használni levelezésben vagy hivatalos iratokban.

Megfelelően a 1206/2001 K.H. 1/9. Mellékletének, a" Cluj - Napoca" municipium elnevezése magyarul Kolozsvár, tehát ez az elnevezés kell megtálalható legyen a 1206/2001 K.H. 11. szak.-ában előirt útmutatókon.

4. Megjegyzet megfontolások az alapot illetően a nemzetközi törvénykezés alapján.

Megfelelően az Alkotmány 10. szak.-ának rendelkezéseinek a nemzetközi kapcsolatokra nézően,

LANGUAGE-RIGHTS.EU

Románia az összes állammal békés kapcsolatokat tart fenn és fejleszt, és ebben a keretben jó szomszédsági kapcsolatokat, a nemzetközi jog alapelveire és általánosan elfogadott többi szabályára alapozva.

Megfelelően az Alkotmány 11.sz.-ának rendelkezéseinek a nemzetközi jog és hazai jogra nézően,

(1) A román állam kötelezi magát, hogy következetesen és jóhiszeműen teljesítse az általa részes
félként aláírt szerződésekből fakadó kötelezettségeket.

(2) A Parlament által a törvénynek megfelelően ratifikált szerződések a hazai jog részét képezik.

Megfelelően az Alkotmány 20.sz.-ának rendelkezéseinek az emberi jogokra vonatkozó nemzetközi szerződésre nézően,

(1) Az állampolgárok jogaira és szabadságaira vonatkozó alkotmányos rendelkezések az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatával és a Románia által részes félként aláírt paktumokkal és más szerződésekkel összefüggésben értelmezik és alkalmazzák.

(2) A Románia által az alapvető emberi jogokra vonatkozóan részes félként aláírt paktumok és szerződések és a belső törvények közötti eltérések fennállása esetén a nemzetközi szabályozásokat kell elsőbbségben részesíteni, azon eset kivételével, amikor az Alkotmány vagy a belső törvények kedvezőbb rendelkezéseket tartalmaznak.

Az idézett alkotmányi szabályok szemszögéből , a bíróság megvizsgálta a nemzetközi törvénykezést a kisebbségek jogaira nézően, illetve a nemzetközi szerződéseket melyeknek Románia része és amelyek tartalmaznak előírásokat a nemzeti kisebbségek jogainak tiszteletben tartására nézően.

LANGUAGE-RIGHTS.EU

I.Keret-egyezmény a nemzeti kisebbségek védelmére, megkötve Strasbourgban 1995 február 1., ratifikált Románia által a 33/1995-ös Törvény révén, azon célból volt elfogadva , hogy meghatározza az elveket, melyeket kell tisztelni és a kötelezettségeket mik ebből fakadnak, biztosítani, a tag államokban és a más államokban, kik tagokká válhatnak, a tényleges védelmét a nemzeti kisebbségeknek és azon személyek jogainak kik hozzá tartoznak, a jog állam keretein belűé, tiszteltben tartva a területi integritást és a nemzeti szuverenitást.

Megfélően a 11. SZAK. 3. bekezdésének az Egyezményből

3. Olyan körzetekben, amelyek hagyományosan nemzeti kisebbségekhez tartozó személyek által jelentős számban lakottak, a Felek törekedni fognak arra, hogy jogrendszerük keretében, beleértve, ahol helyénvaló a más Államokkal való megállapodásokat, és figyelembe véve sajátos körülményeiket, a hagyományos helységneveket, utcaneveket és egyéb, a közösség számára szánt földrajzi megjelöléseket a kisebbség nyelvén is kiírják, ha megfelelő igény van ilyen jelzésekre.

Következés képen, ezen jogi rendelkezésekkel kapcsolatosan, illik feltüntetni a helységek nevét hagyományosan a kisebbség nyelvén, ha vannak jelentős számú személyek aki a kisebbséghez tartoznak és jelentős kérés.

Ahogyan bemutatták az előbb, Kolozsvár van 49 565 magyar nemzetiségű lakos, megfelelően a 2011-es népszámlálási eredményeknek, vagyis 15,24 %, és egy ilyen szám megtestesíti, a bíróság szempontjából, az összes feltételt, hogy jelentős számnak legyen tartava a nemzeti kisebbségek védelméért Keret-egyezmény 11 szak.-ának az előírásainak értelmében.

Az egyezmény nem tudott értékelési kritériumokat adni a meghatározására a jelentős számnak, értelmezésképpen lehetővé téve ennek a meghatározását minden aláíró tagnak.

Ezen tény alatt meglehet jegyezni, hogy, megfelelően a 215/2001-es Törvény 76.szak.-ának, Románia jónak látta ezt a jelentős számot mint a lakosság 20%-os aránya, ezen arány felett kötelező a kisebbség nyelvén a feltüntetés, azonban ez az előírást nem lehet úgy

LANGUAGE-RIGHTS.EU

értelmezni, ahogyan bemutatták az előbb is, azon értelemben hogy egy jelentős szám nem lehet ez az arány alatt, bizonyizék erre, hogy Románia területén több helységben feltüntették a helység elhatárolási útmutatóit a kisebbség nyelvén.

Az Egyezmény előírásai nem értelmezhetőek azon értelemben, mely szerint lecsökkentik a jelentős szám értelmezését, hanem, ellenkezőleg. az Egyezmény előírásait úgy kell értelmezni, hogy kedvező hatásokat nyújtson a kisebbségeknek, biztosítva ezen ért elemezés által a megvalósítását a célnak amiért elfogadták az Egyezményt.

Mégis, a magyar nemzetiségű polgárok száma Kolozsvár municipiumában nagyobb mint az össz lakos száma minden más városból és municipiumbol Kolozs megyében, a legnagyobb Torda municipiumé 47 744 lakossal és ezen feltételekben. a biróság úgy véli, hogy be vannak teljesítve az Egyezmény 11.szak.-ának az előírásai a jelentős számra nézően.

A *jelentős kérés* szempontjából, a bíróság megjegyzi, hogy a kétnyelvű feltüntetés egy régebbi érdekeltsége a kolozsvári magyar közösségnek, a bizonyítéka az, hogy előjárásokat tettek a magyar politikai szervezetek, kérték a hatóságoktól a kétnyelvű útmutató táblák helyezését, ezen kérés konkretizálódott a 99/2002-es Sz-ú Kolozsvár-i H.T.Hban, valamint a polgári társaság előrejárásai, mely kérte a hatóságoktól a magyar nyelven való feltüntetést, késznek nyilvánítva magáta fizetésére a saját költségvetéséből a feltütetés költségeit.

II. Megfelelően a megértés, együttműködés és jó szomszédság Szerződésének Románia és a Magyar Köztársaság között, aláírva Temesváron 1996 szeptember 16.-án és ratifikálva a 113/1996-os Törvény által, elismerték, hogy a nemzeti kisebbségek a társadalom beillesztett részei abban az országban amelyben élnek és úgy vélték, hogy ezek védelme alkotó része a nemzetközi emberi jogok védelmének és a nemzetközi együttműködés tárgya.

A Szerződés 1 szak.-ának értelmében,

(1) A Magyar Köztársaság és Románia (a továbbiakban: Szerzõdõ Felek) kapcsolataikat a bizalomra, az együttmûködésre és a kölcsönös tiszteletre alapozzák.

(2) A Szerzõdõ Felek kölcsönös kapcsolataikban ugyanúgy, mint más államokkal fennálló kapcsolataikban, tiszteletben tartják az Egyesült Nemzetek Alapokmányában, a

LANGUAGE-RIGHTS.EU

Helsinki Záróokmányban, az Új Európáról szóló Párizsi Chartában és az Európai Biztonsági és Együttmûködési Szervezet más dokumentumaiban foglalt elveket, illetõleg a nemzetközi jog egyéb általánosan elfogadott elveit és normáit.

A Szerződés 15 szak.-ának megfelelően,

(1) a) A Szerzõdõ Felek vállalják, hogy a területükön élõ nemzeti kisebbségekhez tartozó személyek jogainak és kötelezettségeinek szabályozása során az Európa Tanácsnak a nemzeti kisebbségek védelmérõl szóló keretegyezményét alkalmazzák, hacsak belsõ jogrendjük nem tartalmaz a nemzeti kisebbségekhez tartozó személyek vonatkozásában kedvezõbb rendelkezéseket.

b) A fenti bekezdésben foglaltakat nem érintve, a Szerzõdõ Felek, a magyarországi román kisebbség, valamint a romániai magyar kisebbség etnikai, kulturális, nyelvi és vallási identitásának védelme és fejlesztése céljából jogi kötelezettségként alkalmazzák az ezen személyek jogait meghatározó elõírásokat úgy, ahogy azokat az Egyesült Nemzetek Szervezete, az Európai Biztonsági és Együttmûködési Szervezet és az Európa Tanács vonatkozó, a jelen Szerzõdés mellékletében felsorolt dokumentumai tartalmazzák.

(3) A Szerzõdõ Felek tiszteletben tartják a romániai magyar és a magyarországi román kisebbséghez tartozó személyek azon jogát, hogy anyanyelvüket szabadon használhassák a magánéletben és a nyilvánosság elõtt, szóban és írásban egyaránt. Megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy ezek a személyek anyanyelvüket megtanulhassák és megfelelõ lehetõségük legyen ezen a nyelven képzésben részesülni az állami oktatás keretei között minden szinten és formában, szükségleteiknek megfelelõen. A Szerzõdõ Felek biztosítani fogják azokat a feltételeket, amelyek lehetõvé teszik az anyanyelv használatát is a helyi közigazgatási és bírói hatóságokkal való kapcsolataikban, összhangban a belsõ jogszabályokkal és a két Fél által aláírt nemzetközi kötelezettségekkel. E személyeknek joguk van arra, hogy vezeték- és keresztnevüket anyanyelvükön használhassák, és ezt hivatalosan el fogják ismerni. Azon területeken, ahol jelentõs számban élnek az illetõ kisebbségekhez tartozó személyek, mindkét Fél lehetõvé teszi, hogy a kisebbségek nyelvén is kifüggesztésre kerüljenek a hagyományos helyi elnevezések, utcanevek és más, a nyilvánosságnak szánt földrajzi feliratok.

LANGUAGE-RIGHTS.EU

(10) A Szerzõdõ Felek elõsegítik egymás számára, hogy figyelemmel kísérjék az ebben a cikkben foglaltak megvalósulását.

Az szerződésnek megfelelően , megjegyzik, hogy, viszonzási feltételekben, az aláíró részek vállalták a kisebbségek nemzetiségának az identitásának, a kulturális, nyelvi és vallási védelmezését és a fejlesztését, a ezen cél megvalósitésének konkrét eljárásai között ott van az is, hogy megengedje, hogy kitegyék , a kisebbség nyelvén, a helyi hagyományos elnevezéseket, utca elnevezéseket és más a nyilvánosságnak szánt topográfiai feljegyzéseket.

Az értékelési megfontolásai a jelentős számnak azok miket az előző bekezdésben bemutattak.

Plusz, a bíróság megjegyzi, ugyancsak a jelentős számra nézően, hogy a Szerződés rendelkezései utalnak a felek belső jogszabályozására.

A román törvénnyel különbséggel, 215/2001-es Törvény, ahol előírják a 20%-os arányt az elfogadásáért a kisebbségek jogainak a helyi közigazgatás szintjén, a magyar kisebbségek Törvénye Magyarországról, megjelenve Magyarország Hivatalos Közlönyében 2011 december 19.-én, valamint a 2011-es CLXXIX Törvénye a nemzetiségek jogairól, kedvezőbb, legalábbis a topográfiai elnevezések feltüntetésére vonatkozóan.

/ http:// njt.hu/cgi_bin/njt_doc.cgi?docid=139819.267332/

Ez a törvény előírja a II Fejezetben a *nemzetiségek alapvető jogaira* nézve, hogy :

***6. §** (1) Azokon a településeken, ahol valamely nemzetiségnek a népszámlálás során regisztrált aránya eléri a tíz százalékot, a helyi önkormányzat az illetékességi területén működő érintett települési nemzetiségi önkormányzat kérésére köteles biztosítani, hogy*

(...)

d) a helység- és utcaneveket megjelölő táblák feliratai a magyar nyelvű szövegezés és írásmód mellett a hagyományos nemzetiségi elnevezés a nemzetiség anyanyelvén, ennek hiányában a magyar nyelvű elnevezéssel azonos tartalmú és formájú elnevezés a nemzetiség anyanyelvén is olvashatóak legyenek.

LANGUAGE-RIGHTS.EU

A IV. Fejezetnek meglelően, *a nemzeti közösségi jogokra* nézően, előírja, hogy :

18. § *A nemzetiségeknek a közösségi névhasználathoz fűződő jogaik gyakorlása során joguk van a történelmileg kialakult helységnevek, utcanevek és egyéb, a közösség számára szánt földrajzi megjelölések használatához.*

Következés képen, mindannyival, hogy a szomszéd ország előírásai kedvezőbbek a kisebbségeknek, figyelembe véve a kétoldalú Szerződés előírásait Románia és a Magyar Köztársaság között, melyeknek megfelelően azon területeken ahol egy jelentős számú kisebbséghez tartozó személyek tartózkodnak, mindkét szerződő fél meg fogja engedni, hogy kirakják a kisebbség nyelvén is, a helyek hagyományos elnevezéseit, az utcák elnevezéseit és a nyilvánosságnak szánt topográfiai feljegyzéseket, illendő, hogy a Kolozsvár-i municipium elhatároló útmutatóit is feltüntessék magyar nyelven is.

III.Európai kárta a regionális vagy kisebbségi nyelveknek. elfogadták Strasbourgban 1992 november 5.-én és Románia ratifikálta a 282/2007-es Törvény révén, figyelembe véve a tényt , hogy a regionális vagy kisebbségi történelmi nyelvek védelme Európában hozzájárul a megtartásához és fejlesztéséhez a hagyományoknak és Európa kulturális gazdagságának és, hogy a jog beszélni egy regionális vagy kisebbségi nyelvet a magán és a köz életben egy el nem évülő jog, megfelelően az elveknek, melyeket magába foglal a nemzetközi relatív Egyessége a polgár és politikai jogoknak az Egyesült Nemzetekben és megfelelően az emberi jogi védelméért Egyezménynek és az Európai Tanács alapvető szabadságainak.

Megfelelően a Kárta 10.szak.-ának.

Közigazgatási hatóságok és közszolgálati szervek

LANGUAGE-RIGHTS.EU

2. Azon helyi és regionális hatóságokat illetően, melyek <u>területén a regionális vagy kisebbségi nyelveket használók száma</u> az alábbi intézkedéseket indokolja, a Felek vállalják, hogy <u>megengedikés/vagy bátorítják</u>:

g). a <u>helyneveknél a regionális vagy kisebbségi nyelveken hagyományos és helyes formák</u> használatát vagy elfogadását, ha szükséges a hivatalos nyelv(ek) szerinti elnevezésekkel együttesen használva

Következtetés képen, mindiadig mig a Kárta előírja,hogy azon helyzetekben mikor van regionális nyelvet beszélő személy, aki alátámasztja a Kárta védelmi szabályozásainak alkalmazását, az aláíró felek kötelessége az, hogy menegedjék és/vagy *<u>bátorítsák</u>* a használatát a hagyományos és helyes formáinak a földrajznak és nem utasíthatja vissza a helyi hatóság a kétnyelvű eltüntetését a Kolozsvár-is municipium elhatároló útmutatóinak, melyet kért a felperes, mivel a felperes keresete megalapozott ezen szempontból is.

A fent bemutatott összes megfontolás alapján, a bitóság egy véli, hogy a közigazgatási bírósághoz benyújtott kereslet megalapozott, következik, hogy, az 554/2004-es sz.-ú Törvény 1,8 és 10 szak.-ának megfelelően és figyelembe véve az összes többi fenn megadott jogi rendelkezést, ez legyen átengedve, és következés képen, az alperesek legyenek kötelesek elhelyezni két nyelvű útmutatókat a Kolozsvár-i municipium elhatározásához, románul és magyarul.

Tárgyalási költségek nélkül.

EZEN OKOK ALAPJÁN,
A TÖRVÉNY NEVÉBEN
DÖNT

Átengedi a közigazgatási bírósági keresletét, melyet megfogalmazott a felperes COMMITTEE HUMAN RIGHTS HUNGARIANS CENTRAL EUROPE EURÓPAI ALAPITVÁNY , bejegyezve Hollandiába, Amszterdam k.v.k. 412.11.689, székhellyel Postbusban 2492,5202CL,s Hertogenbosch képviselve Landman Gábor ellnök

LANGUAGE-RIGHTS.EU

által, kinek választott székhelye a levelezésre TORDA SZENTLÁSZLÓ F.Ú. sz. 3, 404505, Kolozs ellenben az alperesekkel a KOLOZSVÁRI MUN. HELYI TANÁCSÁVAL és a KOLOZSVÁRI MUN. POLGÁRMESTERÉVEL, mindkettő székhelye Kolozsvár, Moților 1-3. sz. Kolozs megye.

Kötelezi az alpereseket a kétnyelvű helységnévtáblák elhelyezésére, román és magyar nyelven.

Tárgyalási költségek nélkül.

Fellebbezési joggal 15 napos időszakban a közléstől, a fellebbezést a Kolozs Megyei Törvényszékhez kell beiktatni.

2014 július 11.-ei nyilvános ülésen kinyilvánítás.

ELNÖK Monica Trofin,

Ülésvezető jegyző Raluca Bianca Moldovan

Red.MT/MT 05.09.2014

LANGUAGE-RIGHTS.EU